

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/382/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214701
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2512214701.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpená: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: R., občan SR, o zaplatenie 2.015,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 409,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 409,35 eur od 29.09.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 59,38%.

IV. Združenie bratislavských spotrebiteľov, IČO: 30 790 735, Stavbárska 60, 821 07 Bratislava, m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 59,38%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.11.2012 domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. rade (.) a v 2. rade (Z.) povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.015,13 eur s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 82,79 eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.627,30 eur od 20.04.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „Postupca“) a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným. Postupca a žalovaný v 1. rade uzavreli dňa 01.03.2006 Zmluvu č. 284382847, na podklade ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky formou úveru. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.035,13 eur a pozostávala z istiny vo výške 1.647,30 eur, úroku vo výške 132,20 eur, úroku z omeškania vo výške 255,63 eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 29.09.2011, dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Kapitalizovaný úrok z omeškania je vypočítaný 9% zo sumy 1.647,30 eur od 29.09.2011 do 20.03.2012 vo výške 70,68 eur a 9% zo sumy 1.637,30 eur od 21.03.2012 do 19.04.2012 vo výške 12,11 eur. K žalobe pripojil nasledovné listiny, ktoré navrhol vykonať ako dôkazy: Zmluva o splátkovom úvere č. 0284382847 zo dňa 01.03.2006 (ďalej len „Zmluva“), Všeobecné obchodné podmienky, Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.03.2012, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE zo dňa 28.09.2011 s prílohou č. 1 - špecifikácia pohľadávky, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2011, podací hárok zo dňa 28.10.2011, Pokus o zmier adresovaný žalovanému v 1. rade zo dňa 12.11.2012, Pokus o zmier adresovaný žalovanej v 2. rade zo dňa 12.11.2012.

3. Oznámením zo dňa 11.02.2013 vstúpilo do konania na strane vedľajšieho účastníka Združenie bratislavských spotrebiteľov, Stavbárska 60, Bratislava zastúpené advokátskou kanceláriou.

4. Podaním doručeným súdu dňa 04.04.2014 žalobca namietol neprípustnosť vedľajšieho účastníka v konaní z dôvodu, že žalovaní vstúp do konania vedľajšieho účastníka nenavrhl.

5. Uznesením zo dňa 07.07.2015 súd ustanovil opatrovníka žalovanému v 1. rade.

6. Uznesením zo dňa 25.11.2015 súd rozhodol o tom, že vedľajšie účastníctvo Združenia bratislavských spotrebiteľov je prípustné.

7. Písomným podaním doručeným súdu dňa 22.02.2016 vedľajší účastník doručil súdu vyjadrenie, ktorým namietol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.03.2012 je v rozpore s dobrými mravmi. Prehlásenie dlžníka zakomponované do dohody v čl. 3 spôsobilo, že si žalovaný zhoršil svoje zmluvné postavenie a malo by byť považované za nekalú obchodnú praktiku. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

8. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 08.07.2016 uviedol, že s vyjadrením vedľajšieho účastníka nesúhlasí, lebo dohoda bola pre priemerného spotrebiteľa dostatočne zrozumiteľná a určitá, jej rozsah bol obmedzený na jednu A4 s dostatočne veľkým písmom, aby si ho spotrebiteľ mohol prečítať. Tvrdenia vedľajšieho účastníka považuje za subjektívne domnienky.

9. Písomným podaním doručeným súdu dňa 29.09.2017 sa vyjadril žalobca a čiastočne vzal žalobu späť. Uviedol, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 995,82 eur a uhradil celkovo sumu 679,91 eur. Žalovaní uhradili dňa 20.03.2012 sumu vo výške 10,- eur a dňa 19.04.2012 vo výške 10,- eur. Voči žalovanej v 2. rade vzal žalobu späť. Predložil prehľad operácií úverového účtu za obdobie 01.03.2006 - 31.07.2011, výpis z účtu za obdobie 06.08.2011 - 25.09.2017.

10. Uznesením zo dňa 22.11.2017 súd konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil a náhradu trov konania jej nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2018.

11. Podaním doručeným súdu dňa 09.01.2018 sa vyjadril žalobca v reakcii na právne posúdenie veci súdom na pojednávaní dňa 02.10.2017. Ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách, ktoré zakotvuje podmienky postúpenia spotrebiteľského úveru z banky a tretí subjekt, považuje za splnené. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Žalovaný je v omeškaní so splnením záväzku nepretržite od 12.05.2008, kedy naposledy realizoval kreditnú platbu. Keďže k omeškaniu došlo až dňa 28.09.2011, je zrejme, že súčet omeškaní žalovaného so splnením čo i len časti dlhu presiahol jeden rok. V danom smere poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 12Co/223/2015. Žalobca ďalej argumentuje tým, že žalovaný výslovne udelil súhlas na to, že žalobca môže postúpiť pohľadávku tretiemu subjektu, čo vyplýva z bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 19Co/2/2016, z ktorého vyplýva takáto dohoda je v zmysle zákona o bankách prípustná a nevykazuje znaky nevyváženosti.

12. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), v znení ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

14. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Súd vo veci vykonal dokazovanie a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam: pôvodný veriteľ a žalovaný (pôvodne žalovaný v 1. rade) uzavreli Zmluvu, na podklade ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 eur) s pevnou úrokovou sadzbou 17,30%, výškou splátky 822,- Sk (27,29 eur) so splatnosťou prvej splátky 20.04.2006, počet splátok 59 a konečnou splatnosťou úveru 20.02.2011. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z.. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny.

17. Podľa § 524 ods. ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Otázka, či žalobca môže byť v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

19. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd je toho názoru, že toto ustanovenie je k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávok

právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne. Súd preto skúmal splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky. Súd mal za preukázané, že v čase uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE zo dňa 28.09.2011 bol záväzok žalovaného splatný, žalobca však v konaní nepreukázal, že by písomne vyzval žalovaného na splatenie dlhu pred tým, ako došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky. Zo Zmluvy vyplynulo, že konečná splatnosť dlhu nastala dňa 20.02.2011. Súd mal za to, že v danom prípade súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok a pohľadávka pôvodného veriteľa sa tým stala postupiteľnou v súlade s ust. 92 ods. 8 Zák. o bankách. Uvedené vyplynulo aj z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok (pozn. č.l. 28), z ktorej vyplynul údaj o omeškaní dlžníka: 1254 dní. Žalobca sa preto stal platne a účinne veriteľom uplatňovanej pohľadávky.

21. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.03.2012 vyplynulo, že ju na strane veriteľa uzavrel žalobca a na strane osoby pristupujúcej k záväzku - pôvodná žalovaná v 2. rade. Nakoľko však došlo k späťvzatiu žalobného návrhu voči žalovanej v 2. rade, súd sa predmetnou listinou ďalej nezaoberal (žalovaný v 1. rade nebol jej účastníkom).

22. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v aktuálnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 1. mája 2014 zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný alebo či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Uvedené zákonné ustanovenie zahŕňa povinnosť súdu *ex officio* (z úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na všetky neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ako i zákonné prekážky brániace priznať nárok voči spotrebiteľovi. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C 244/98, *Océano GrupoEditorial*, C-168/05, *Mostaza Claro*).

24. Na základe zákona č. 102/2014 Z.z. (článku VIII.) došlo k novele zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov, ktorou bolo prijaté nové ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Podľa článku XIV. zákona č. 102/2014 Z.z., predmetné ustanovenie vstúpilo do účinnosti od 1. mája 2014. V § 29b zákona č. 102/2014 boli prijaté prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.05.2014, nie však k novoprijatému ustanoveniu § 5b citovaného zákona. Rozdiel medzi časovou pôsobnosťou hmotnoprávných a procesných noriem pritom nie je zásadný, pravidlom je, že právna norma reguluje spoločenské vzťahy dopredu a nie spätne.

25. Všeobecne v prípadoch časového stretu starej a novej právnej normy platí nepravá retroaktivita, t.j. od účinnosti novej právnej normy sa i právne vzťahy, vzniknuté podľa zrušenej právnej normy, riadia novou právnou normou. Vznik právnych vzťahov, existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, ako i vykonané právne úkony, sa riadia zrušenou právnou normou (dôsledkom opačnej interpretácie stretu právnych noriem by bola pravá retroaktivita). Aplikuje sa tu princíp ochrany minulých právnych skutočností, najmä právnych konaní. Pokiaľ u pravej retroaktivity platí zásada všeobecnej neprípustnosti, za ktorej existujú striktné obmedzené výnimky prípustnosti, u nepravnej retroaktivity platí naopak zásada všeobecnej prípustnosti, u ktorej existujú výnimky jej neprípustnosti. Prítom ustanovenie § 5b zák. o ochrane spotrebiteľa upravuje procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy (teda aj súdu), má teda charakter procesnoprávny, a to bez ohľadu na to, že je obsiahnuté v hmotnoprávnom predpise. Keďže zároveň táto norma neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia o časovej pôsobnosti novely, ktorá ho zaviedla, musí platiť pravidlo okamžitej aplikability tohto ustanovenia (por. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 9Co/319/2016).

26. Podľa § 101 a § 103 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. S prihliadnutím na to, že žalobca súdu nepredložil taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo predčasné zosplatenie dlhu, ani takú skutočnosť netvrdil, súd skúmal, či nedošlo k premlčaniu jednotlivých splátok. Žaloba bola podaná dňa 28.11.2012, nárok žalobcu bol preto opodstatnený len v období od 28.11.2009 do 20.02.2011 (konečná splatnosť úveru). Termín splátok bol dohodnutý k 20. dňu v mesiaci, preto súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie 15 splátok (t.j. 15 x 27,29 eur), celkom 409,35 eur. Zvyšnú časť uplatnenej istiny súd pre premlčanie nároku žalobcu zamietol.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 29.09.2011, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Kapitalizovaný úrok z omeškania vypočítal ako 9% zo sumy 1.647,30 eur od 29.09.2011 do 20.03.2012 vo výške 70,68 eur a 9% zo sumy 1.637,30 eur od 21.03.2012 do 19.04.2012 vo výške 12,11 eur. Následne žalobca požadoval aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.627,30 eur od 20.04.2012 do zaplatenia. S prihliadnutím na vyššie uvedené bolo na mieste priznať žalobcovi úrok z omeškania od 29.09.2011, nakoľko v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s plnením dlhu. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 409,35 eur od 29.09.2011 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že prevažne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,38%. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplatenia sumy 2.015,13 eur.

34. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 20,31 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 79,69 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.015,13 eur a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 409,35 eur. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 59,38 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

35. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

36. Vedľajší účastník v konaní, zúčastňujúci sa konania popri žalovanej, do konania vstúpil podľa ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016. Nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, teda dňom 1. júla 2016, zaniklo ex lege vedľajšie účastníctvo združenia Združenie bratislavských spotrebiteľov na strane žalovaných.

37. Je zrejmé, že za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku Združenie bratislavských spotrebiteľov, vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaných, vznikol mu preto nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli ešte počas jeho pozície ako vedľajšieho účastníka v konaní, t.j. do 30.06.2016. O trovách

konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP, pretože žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 59,38%. V zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP účinného do 30.6.2016 ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto zákonné ustanovenie dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, pričom ustanovenie § 24 OSP umožňovalo každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Keďže v súlade s ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, súd rozhodol o trovách konania vzniknutých Združeniu bratislavských spotrebiteľov, ktoré malo postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaných do dňa 30.6.2016. Pokiaľ sa vedľajší účastník dal zastúpiť advokátom, tak zákon takýto procesný postup nezakazoval.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).